

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת רְאִיָּה - שְׁכָר וְעוֹנֶשׁ

"רְאִיָּה אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה" (דברים יא, כו)

אומנם מצאנו גם בעולמנו מעין דבר זה, בהנהגת אב עם בנו. כאשר האב מצווה את הבן ללכת בדרך טובים הוא מבטיח לו כל טוב אם ישמע בקולו, אך עם זאת הוא מזהיר אותו שאם יסטה מן הדרך נכוננו לו שפטים. גם כאן עלינו לשאול - **היתכן?**

ועלינו להבחין בין שני סוגים של שכר ועונש: יש שכר ועונש הניתנים על העבר ויש הניתנים על העתיד. כאשר נמצא למשל, גנב במחלתו ובעל הבית מכהו, בוודאי אין כוונתו להדריך אותו ולחנך אותו שיתקן את דרכו בעתיד. כל מגמת בעל הבית אינה אלא לנקום בו על שנכנס לרשותו. הוא הדין בענין השכר שאדם נותן לחברו כגמול על ההטבה שהטיב עימו- התשלום הוא על העבר.

שונים הדברים כאשר אב מכה את בנו, על סירובו ללכת בדרך הטובה. הכאה זו אינה באה כנקמה, כוונת האב ומגמתו לכוון אותו אל העתיד. וכן כאשר האב מעניק מתנה לבנו, אין זה כשכר על העמל בעבר, כי אם לעודדו להמשיך במעשיו הטובים.

וכן הדברים כלפי אבינו שבשמיים. אין הברכה והקללה באות מאת ה' כגמול עבור מעשיו בעבר, אלא הם באים כדי לחזק אותנו לעשות חיל בעתיד. וזה מה שאמרו חז"ל: "לא לרעתם נתתי להם ברכות וקללות, אלא להודיען איזו דרך טובה שיבחרו אותה".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

ע"י	כניסת לבה	צאת לבה	בינו חס
י"ג	18:31	19:42	20:29
ת"א	18:49	19:39	20:26
מ"ט	18:50	19:41	20:28
כ"ב	18:50	19:40	20:27

במדרש (רבה ד, א) מובא: "אמר הקב"ה: לא לרעתם נתתי להם ברכות וקללות, אלא להודיען איזו דרך טובה שיבחרו אותה כדי שיטלו שכר. מניין, ממה שקרינו בענין: ראה אנכי נותן לפניכם".

"מנהגו של עולם", אומר הגאון רבי יצחק בלאזר זצ"ל בספרו 'כוכבי אור', "שמשלמים שכר על המעשים הטובים ומענישים על המעשים הרעים. כך היא ההנהגה בין אדם לחבירו וכך גם נוהג כל שלטון עם האזרחים הכפופים לממשלתו. אומנם אין זה מצוי כלל שיתן שכר למישהו על שנמנע מלעשות רע, וכמו כן אין מענישים על הימנעות מעשיית מעשים טובים".

כלומר, מקובל להעניש רוצחים, גנבים וכדומה, אך לא מקובל לתת שכר למי שאינו רוצח ואינו גונב. כמו כן מצאנו שממשלה תעניק פרס למצטיינים בעשיית מעשי מופת, אך אין מענישים את אלו שלא גילו הצטיינות מיוחדת במינה. כללו של דבר: **לא מצאנו שבאותו דבר ינתן שכר לעושה אותו ועונש לנמנע מלעשותו. הואיל והשכר ניתן על דבר מיוחד שנעשה, וממילא אין מקום לעונש על העדרו. וכן להיפך- העונש בא על חטא, ואין מקום לשכר על אי עשייתו.**

כלל זה נכון לגבי שכר ועונש הניתנים על ידי בני אדם. אבל בתורתנו הקדושה מצאנו ברכה וקללה גם יחד על עשיית מצוות ועל הימנעות מעשייתן. והדבר צריך ביאור, שכן על פי השכל וההגיון אין לכאורה מקום לשתייהן כאחד. כפי שנתבאר, אם חובה היא לקיים את המצוות אין מקום לברכה על כך, ואם בכל זאת יש ברכה על שמירת המצוות מה המקום לקללה למי שלא ישמור את המצוות?

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ראת שמדי ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבילי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מסך בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאלו בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן רחל יצחק בן רבקה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה רחל ברכה רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעימה בת שרה בנימין בן ברכה ישראל בן חווה משה בן נזימה יודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

רפואה שלמה לנוריאל בו אסתר

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

הצלחת ורפואת כל עם ישראל

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק ב'

על מה צריך להקפיד באמירת סליחות?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה:

צריך לברך ברכות התורה קודם אמירת הסליחות, מפני הפסוקים הנאמרים בסליחות.

הסליחות שניתקנו בלשון ארמית, כגון: רחמנא, דעני לעניי, ענינן, מחי ומסי וכיו"ב אין ליחיד לאומרם, מפני שאין מלאכי השרת מכירים בלשון ארמי. אבל כשיש עשרה מישראל, אין הצבור זקוק לעזרת מלאכי השרת, כי השכינה שורה עימם.

אין היחיד רשאי לומר שלוש עשרה מידות של הפסוק: "וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵיו" (שמות לד, ו) בדרך תפילה ובקשת רחמים, אבל רשאי היחיד לאומרם בטעמי המקרא דרך קריאת פסוקים בלבד.

אין לכפול את הפסוק "שָׁמַע יְשׂרָאֵל", שאומרים בסליחות, אלא השליח ציבור אומר את הפסוק פעם אחת, והציבור עונים אחריו גם כן פעם אחת, ולא יותר.

עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בכוונה ובנחת ובמיתון ובהכנעה יתירה, ובפרט כשאומרים את י"ג מידות. וצריך להבין מה שמוציא מפיו, בלב נשבר ונדכה. ולכן הנוהגים לומר: עננו אבינו עננו, ועשה למען שמך, מהירות רבה ובחפזה, לא יפה עושים, וצריך לבטל מנהגם ולאומרם במיתון.

החי יתן אל ליבו בעת אמירת הווידי והסליחות, לפשפש ולמשמש במעשיו ולחזור בתשובה שלימה, ולהוסיף מצוות ומעשים טובים, בהתקרבו ליום הדין, יום שבו שוקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

חסידים ואנשי מעשה בודקים את התפילין שלהם בחודש אלול.

נוהגים, שהכותב מכתב לחברו בחודש אלול, כותב בתחילת המכתב: "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

תקון האדם

כידוע ימים אלו מסוגלים ביותר לתיקון כל ימי השנה לקראת ראש-השנה וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי פרשת ראה נקראת לעולם קודם או בראש חודש אלול. מרן הגאון רבינו יהודה צדקה זצ"ל אמר, שסדר הפרשיות: **ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא, ניצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו על חיי האדם.

רא"ה ראשי תבות- 'ראה אלול הגיע', לפיכך **שופטים ושופטים** תיתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור **כי תצא** מן העולם אז יהיה **כי תבוא** לשמיים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם **ניצבים**, ואחרי המשפט **וילך**. אך לאן ילך? אם **האזינו**- דהיינו, שמע למה שכתוב בתורה הקדושה והלך בדרכיה, אז **וזאת הברכה**, ואם חלילה לא - אז **בראשית**. דהיינו, עליו להתגלגל בשנית כדי לתקן מחדש. ועל כן לוולד, שנולד נקרא בשם תינוק כי הוא אותיות תיקון.

העברה על המדות

עד כמה רבותינו היו מעבירים על המידות - זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא על הגאון רבי יהודה שטרית זצ"ל (מח"ס שו"ת 'מנחת יהודה') המעובד מתוך 'רבי יוסף שטרית' ובו מובא, כי בעת שיהן ברבנות בעיר אגאדיר בין תפקידיו הרבים שימש במלאכת הקודש להיות מוהל.

בעיר זו היה מוהל ותיק, והלה חשש, כי עתה לא יזמן על ידי הציבור, הואיל ורב העיר גם מוהל. מה עשה? הוציא שמועה **ש'לטובת הציבור'** אין להזמין לערוך ברית מילה, הואיל והרב צעיר וללא ניסיון כדבעי. והנה הולך ברחוב רבי יהודה עם בתו ובצידו של הכביש עובר המוהל הוותיק. מיד ניגש אליו רבי יהודה ונישק את ידו וברכו לשלום.

בתו הזדעזעה: "אבא, הרי הוא מוציא לך שם רע ואתה עוד מנשק את ידו?", ואביה השיב: "הרי הוא תלמיד חכם ומזכה הרבים". גם כשהיה בארץ בעיר עפולה, בעת שיהן כרב העיר לא אחת היו שהטיחו דברים ברב, ואף היה מקרה שבן הרב רצה לעשות סדר, אך רבינו הזהירו לבל יתערב והוסיף: "הכול משמיים, ה' הוא המלך ולא אנו צריכים להתערב", ולבסוף אותו אחד אירע לו מקרה, שגרם לחילול ה' ומעשיו התפרסמו בעיר לעיני כל.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 052-6329144

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אברהם חיים ראטה (רוט) זצ"ל

המקובל האדמו"ר הרב אברהם חיים ראטה (רוט) זצ"ל- נולד ב-י"ד באדר א' ה'תרפ"ד (1924) בברגסז (אוקראינה) לאחר ברכתו של הרה"ק ר' צבי אלימלך מבלאז'וב. בשנת ה'תרפ"ה (1925) עלתה משפחתו לארץ ישראל ואביו ייסד בית מדרש בשכונת מאה שערים בירושלים. מילדותו ניכרו בו גיוני קדושה מיוחדים וחריופנותו והתמדתו היו לשם דבר. בשנת ה'תרפ"ט חזרו לחו"ל ובשנת ה'ת"ש בתחילת מלחמת העולם השנייה עלו לארץ עם האוניה האחרונה שנסעה לארץ ישראל. לאחר פטירת אביו ב-ו' בניסן ה'תש"ז (1947). חלק מחסידיו פנו לגיסו, ר' אברהם יצחק קאהן (שהקים את חסידות 'תולדות אהרון' ע"ש אביו, ר' אהרון ראטה) וחלקם פנו לרבינו וביקשו ממנו לשמש כאדמו"ר והוא נענה.

עוד בצעירותו זכה להערצה מגדולי ישראל, ה'בבא סאלי' זיע"א היה קם לכבודו ומכריז שקבלתו היא כקבלת פני משיח, ואף ביקשו שיאמר אחריו קדיש. נודע כתלמיד חכם ירא שמיים ובעל תפילה. זך המידות, **בקי בכל מכמני התורה ומקובל גדול**. ענוותן מופלא והסתיר את מדרגתו. **פעם בשנה סיים את הש"ס, בכל שנה וחצי סיים את ד' חלקי שו"ע עם נושאי כליו, בנוסף לסדריו בזוהר, בקבלה ובספרי יראה וחסידות**. העיד הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א כי רוח-הקודש הייתה מדברת מתוך גרונו הטהור, וכמה פעמים באמצע אמירת דברי תורה היה מבאר דברי קבלה, ובאמצע הפסיק ועבר לדבר ד"ת אחרים באומרו כי עד כאן מרשים לו לגלות מן השמיים בענין זה.

הכרת הטוב של רבינו הייתה מופלאה. בשנת ה'תשל"ו (1976) עבר לבני ברק, שם התגורר במשך רוב ימות השנה ובה הקים בית מדרש וישיבה. בשנת ה'תשע"ב עבר התקף לב ולאחר כשלושה חודשים התבקש לבית-עולמו. נפטר ב-ה אלול ה'תשע"ב (2012). שימש באדמו"רות כ-66 שנים ובמשך זמן זה העמיד אלפי תלמידים. חי כ-88 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. לאחר פטירתו כונה ה'חוקי חיים'.

אביו: האדמו"ר ר' אהרון (מייסד חבורת 'שומר אמונים' שממנה צמחו החסידויות 'שומרי אמונים', 'תולדות אהרון'- על שמו, 'תולדות אברהם יצחק' ועוד. בחצרות אלו מכונה ה'אדמו"ר הזקן').
אימו: מרת סימא. **אישתו:** מרת בתיה חיה (בת האדמו"ר רבי מרדכי גולדמן מזוהילה).
מרבתי: האדמו"רים- אביו, ר' אהרון ראטה, ור' אהרון רוקח מבעלזא. **מתלמידיו:** הגאון החסיד רבי אלחנן יעקב דוד הכהן רבינוביץ, בנו, הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ, הגה"ח ר' ישראל לרר, הגה"ח ר' יהושע מאיר אברם, הגה"ח ר' אלעזר חנון ובניו, הגה"ח ר' יצחק צבי משה מוזס, הגה"ח ר' משה אברם, הגה"ח ר' יהושע בינעט ועוד רבים.

ילדיו: האדמו"ר רבי רפאל אהרון (בני ברק), האדמו"ר רבי גדליה משה (אשדוד), האדמו"ר רבי שלמה (ירושלים), האדמו"ר רבי יעקב יצחק (קריית גת). **בנותיו:** הרבנית דינה (נישאה לאדמו"ר רבי יצחק יחיאל מיכל ממדעש בני ברק), הרבנית גיטל (נישאה לאדמו"ר רבי דוד צבי שלמה הורנצ'יק מרדושיץ זצ"ל), הרבנית יענטה (נישאה לאדמו"ר רבי אורי גלדצהיילר מסאמבור), הרבנית רייזיל (נישאה לאדמו"ר רבי ישראל שטרן זצ"ל מנישכיז-אשדוד), הרבנית ברכה, הרבנית דבורה (נישאה לאדמו"ר רבי יצחק אהרון קארף מזוהילה מז'בוז'), הרבנית שרה. **מספריו:** **יחוקי חיים- על התורה יאמרי קודש- על התורה (חמישה כרכים) יעולת שבת- מדברי תורתו הליכות קודש- על שבת ומועדי השנה ישיבי חוקי חיים- על התורה יאברהם בעודנו חי.**

סיפר תלמידו הגאון החסיד רבי אלחנן יעקב דוד הכהן רבינוביץ שליט"א באחת השנים שנסע רבינו לתפרח, עדיין הייתי בחור צעיר לימים ועוד לא זכיתי לשמש בקודש פנימה. הרבי הורה שבשבתות יצטרף אליו מניין מצומצם בלבד של אברכים (ולא בחורים). וכך היה. אולם, חלפו כמה וכמה שבתות, ונפשי צמאה להסתופף בשבת בצל קודשו. בלבי גמלה החלטה נחושה, כי יהיה מה שיהיה, אני נוסע.

אחד המשמשים שאירגן את הנסיעה, הואיל להכניס אותי במניין הנוסעים. הרכב יצא לדרכו, והנהג הציע שהפעם יסע דרך חברון (בשונה מהדרך הרגילה). היה זה קודם עידן הפלאפונים, ומיותר לציין שמלבד הנוסעים ברכב לא ידע אף אחד שמסלול הנסיעה שונה. בדרך אירעה תקלה, וכשהיינו בחברון הנהג איבד את דרכו. לאחר זמן מצא את הדרך הנכונה, והגענו לחיים ולשלום לתפרח. והרי זה פלא, כשעברנו ליד הדירה של רבינו, יצא לקראתנו המשב"ק הרה"ח ר' דוד בינט שליט"א ופנה ואמר: "נסעתם דרך חברון". היינו אחוזי השתוממות, מניין נודע לו זאת? השיב ואמר ר' דוד: "הרבי אמר לי לפני שעה קלה שמודאג מאוד, מכיוון שנסעתם דרך חברון"...

בשנת ה'תשס"ה, כשבע שנים לפני פטירתו של רבינו, חלה יהודי מארה"ב בשם ר' חיים ליכטשיין ל"ע במחלה קשה. ביקש היהודי ברכה וישועה אצל רבינו, שענה לו והורה לו להגיע לחתונת אחד מצאצאיו והיה נוכח שם בשעת המצווה טאנץ ובעז"ה תעלה לו ארוכה. לאחר כחצי שנה התקיימה שמחה בבית רבינו, ורבינו אמר לנכדו ראש הישיבה להודיע לר' חיים שביום י' אלול תתקיים שמחת הנישואין. ר' חיים חפץ להשתתף בשמחה אולם רופאיו לא אפשרו לו לצאת ולנסוע לחתונה באומרם כי אין לו סיכוי לחיות יותר מכמה שבועות. כששמע זאת רבינו, ביקש להשיב כי כדאי לו להשתתף. ואכן בא החולה לחתונה, וזכה עוד לפני החופה להתברך על ידי רבינו.

עם תום ימי השבע ברכות בא מרן ראש הישיבה בברית האירוסין והיהודי מארה"ב התקשר לרבינו כדי לברכו ברכת 'מזל טוב'. ענה לו רבינו: "לחתונה הזאת כבר תבוא בריא ושלם". ואכן כך היה. כעבור מספר חודשים הגיע היהודי כשהוא מהלך כאחד האדם. כאשר ניגש לקבל יין מרבינו בסעודת החתונה, אמר לו הצדיק: "דע לך כי אני נושא אותך על כתפי". בעת אשר הוטמן גופו הטהור של רבינו, ביום הסתלקותו, בעת סתימת הגולל, השיב ר' חיים את נשמתו לבוראו. אכן, רבינו נשא אותו על כתפיו כל עוד חי בעלמא הדין.

בשנת ה'תשל"ט היה רבינו בשוויץ ובמוצש"ק בסעודת מלווה מלכה דיבר הרבה בשבחו של האדמו"ר מסאטמר עד עלות השחר ובירך ברכת המזון והיה זה פלא אולם לאחר ברכת המזון התקבלה הידיעה שהאדמו"ר מסאטמר נסתלק מן העולם ואז הבינו את דברי רבינו.

תודתינו נתונה לגה"צ הרב גמליאל רבינוביץ שליט"א (מח"ס 'גם אני אודך') על שהיה לנו לעזר רב בהכנת המאמר הנפלא על הצדיק.

אָמוֹנָה בַּבוֹרָא

מישהו, נראה, מה הוא מציע", אמר ועבר לחדר הסמוך. אחרי רבע שעה מתוחה חזר אליהם כשבפיו הודעה מאכזבת מאוד: "הוא הביא את כל הכסף, עד הדולר האחרון, במזומן. סגרתו איתו!", והחווה באצבעו לעבר הדלת...

לא היה טעם להתווכח. בני הזוג א. ובתם הכלה יצאו מהדירה שבורים ומאוכזבים, וצנחו על הספסל הראשון ברחוב בחוסר אונים... הדמעות פרצו מעיני הכלה. "איזו אכזבה!", זעקה בכאב, ואביה לא מצא את המילים לחזק את נפשה השבורה.

לאחר שעה ארוכה האב הציע: "בבנין הסמוך גר הרב טויסיג, אעלה אליו ואסיח את אשר אירע, אולי ימצא מילים לנחמנו!". כשנכנס האב לרב ותיאר בארוכה את הפרטים, לא הצליח לכבוש את דמעותיו. הרב שמע את הסיפור, ונאנח בהשתתפות בצער. לאחר מספר דקות השיב: "מה שעברתם באמת כואב ומאכזב. יש ברשותי ספר קטן בשם 'קונטרס הצוואה', ואני מעיין בו כדי להתעודד במצבים כאלה".

הרב טויסיג והמחותן החלו לעיין בפרק א', בו מתאר המחבר התמודדות של אדם שרצה להשיג רווח מסויים, משרה נחשקת או דירה מבוקשת, וגילה שמישהו אחר הקדימו והותיר אותו מאוכזב... הוא מעודד את הקורא לבל יתאכזב ויישבר, כי "אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, וכי מה שמוכן בשבילך - בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך... וגם יכול שעל ידי מניעת הרווח מזה ירוויח ממקום אחר יותר..." - כלשונו.

הרב הסביר למחותן כי אנו, בני האדם, עלולים לטעות ולחשוב, שאנו קובעים בהתאם למאמצנו את התוצאה. אך לבורא עולם יש תוכנית סדורה מראש והכול קבוע מלמעלה!

המשך הסיפור מפתיע ומטלטל. לא חלפו 24 שעות, וביום המחרת, התקשר אבי הכלה לרב טויסיג. "כבוד הרב", אמר בסערת רגשות, 'לא תאמינו מה קרה! התברר כי מוכר הדירה היה נוכל, שהשתלט על דירה, ועשה מצג שווא של מכירה. הוא לקח את הכסף ונמלט לחו"ל, אף שהבטיח, כי יתייצב היום אצל עורך הדין להסדיר את החוזה".

יומיים לאחר מכן, שוב התקשר המחותן לבית הרב טויסיג. "מגיע לנו מזל טוב", אמר בשמחה גלויה, "היום התקשר אלי קבלן, והציע לי אחת משתי דירות אחרונות שנותרו בבניין שבנה. חתמנו חוזה, על דירה חדשה וגדולה מקודמתה, במחיר של 113,000 דולר, הודו להשם כי טוב!".

הרב התרגש עימו, משמח לשמוע סוף טוב לסיפור, שנראה כאוב בתחילה... "זה בדיוק מה שראינו בספר", המשיך המחותן בהתלהבות, "שבאמת אין סיבה להצטער, כשנחלים אכזבה, כי זו התוכנית של בורא עולם, ובוודאי היא טובה ונכונה ומועילה! הרי בזכות השיבוש- ניצלנו מהנוכל, וזכינו בדירה טובה וזולה יותר!".

עלינו לדעת, כי כל מה שעובר על האדם, הינו בהשגחת הבורא יתברך לעד ולעולמי עולמים. לעיתים רבות אין הוא מבין, כי הדבר לטובתו ולתועלתו. רק לאחר זמן מה לעיתים מתגלה התמונה כולה, כפי שמובא בסיפור הבא:

סיפר הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א: היה זה בשנת ה'תשנ"ג. במזל טוב חגגה משפחת א. את שמחת אירוסי בתם, עם חתן מופלג בתורה המתגורר בארצות הברית.

כמקובל, סיכמו ההורים ביניהם את העניינים הכספיים, ונקבע, כי הורי הכלה, משפחת א., יטפלו ברכישת דירה לזוג הצעיר בבני ברק קודם החתונה, ולכן מועד החתונה ייקבע רק לאחר מכן, כדי להבטיח את כניסתם לקורת גג משלהם כבר בליל הנישואין.

כבר למחרת היום, התקשר אבי הכלה למתווכים שונים, וביקש, כי יציעו בפניו דירות. במשך תקופה ממושכת התרוצצו ההורים והכלה בין דירות שונות, בניסיון לאתר את הדירה המתאימה. חצי שנה חלפה- ודירה אין, ומועד החתונה מתעכב, ומתעכב... במשך אחד עשר חודשים!, נמשכה מלאכת החיפוש האינטנסיבית. קרובי משפחה גוייסו, מכרים עודכנו, מתווכים ניסו, ההורים התרוצצו, והכלה לא הפסיקה להתפלל, עד שבסופו של דבר נמצאה הדירה המבוקשת:

הדירה ממוקמת בסביבת מגורים טובה. אומנם הבניין ישן, אך גודל הדירה סביר. המחיר קצת יקר- 117,000 דולר, אך אפשר לעמוד בו. יש לחטוף את הדירה לפני שיהיה מאוחר כדי לקבוע מועד לחתונה.

"יש הרבה קופצים", סח המוכר, "הראשון שיהיה פה עם כל הכסף במזומן - זוכה בדירה!", הלחיץ. "אנחנו נביא את כל הכסף, אל תמכור למישהו אחר. תן לנו בבקשה כמה שעות. כבר 11 חודשים מתעכבת החתונה בגלל הדירה", התחננו ההורים. אך המוכר השיב: "אני לא מחכה לאיש, הראשון שמביא את כל הכסף - זוכה בדירה!".

ההורים יצאו מהדירה הנכספת לחוצים. עליהם לגייס סכום עתק תוך כמה שעות. הם התחילו בבנק, משם לגמ"חים, וגם ביקשו הלוואות מקרובי משפחה. "תבינו, זו לא דירה על הכף, זו החתונה כולה!", שיכנעו.

בשעות הקרובות היה ביתם כמרקחה. כולם התרוצצו, צ'קים נפדו, תוכניות חיסכון נשברו. בשעה תשע וחצי בערב נקשו ההורים בדלת הדירה, כשמאה אלף דולר, שטרות ירוקים במזומן, בידיהם...

"תיכנסו!", קיבל אותם המוכר בחיוך רחב, "הבאתם את כל הכסף?" - "כמעט, הבאנו מאה אלף דולר. השאר נשלים בימים הקרובים מאוד!" - הבטיח החותן. "יש כאן עוד

לע"ו	תמצב"ה
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל זצ"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	משה בן רוזה ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס זצ"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	חווה בת יעקב צבי ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה